

عنوان مقاله:

بررسی مسأله علم پیشین خداوند در دیدگاه ابوالبرکات بغدادی و الهیات گشوده

محل انتشار:

پژوهشنامه فلسفه دین، دوره 18، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سید محمد علی دیباجی - دانشیار گروه فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه تهران، پردیس فارابی، قم، ایران

عیسی محمدی نیا - دانشجوی دکتری فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه تهران، پردیس فارابی، قم، ایران

خلاصه مقاله:

ابوالبرکات بغدادی یکی از فیلسوفانی است که علم پیشین الهی به آینده را انکار کرده و این دیدگاه او متأثر از نگاهش به نحوه تحقق علم، تجدد اراده در خداوند، و انتساب زمانندی به اوست. همچنین، در میان مکاتب الهیاتی نوین، خداآوری گشوده نیز قائل به گشودگی آینده و نفی علم پیشین الهی است. الهی‌دانان گشوده برای رسیدن به این اعتقاد نظریه علم مطلق پویا را مطرح کرده و تجربه زمان را به خداوند نسبت داده‌اند. پس از بررسی دیدگاه ابوالبرکات بغدادی و الهی‌دانان گشوده در مسئله علم پیشین خداوند، می‌توان پی برد که انتساب زمانندی به خداوند و انفعالی دانستن علم الهی از جمله زمینه‌های لازم برای نفی علم پیشین الهی از سوی این دو بوده و منجر به پذیرش گشودگی علمی و معرفتی آینده توسط قائلین به الهیات گشوده شده است. پژوهش حاضر به بررسی مشابهت دیدگاه ابوالبرکات و الهیات گشوده در نفی علم پیشین الهی می‌پردازد و این موضوع را مورد ارزیابی قرار خواهد داد.

کلمات کلیدی:

الهیات گشوده، علم پیشین الهی، ابوالبرکات بغدادی، زمانندی، اراده های متجدد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1126119>

